

Foglalja össze az alábbi szöveget – a megadott irányítási szempontok alapján – idegen nyelven, **kb. fele terjedelemben** úgy, hogy **összefüggő szöveget** hozzon létre!

Női pápa?

A római katolikus egyház élén álló középkori pápák többnyire igencsak távol álltak a szent ember eszményétől. A hiszékeny emberek pedig bármilyen botrányos mesét hajlandók voltak elhinni róluk.

857-t írunk. Róma népe VIII. Jánostól, a pápától vár biztatást, akit nagyon megszerettek kétéves pásztorkodása alatt. Tömegek vonulnak az utcára, hogy megéljenezzék, amint a Szent Péter-bazilikából a lateráni palotában levő rezidenciája felé tartott egy menet élén. Amint azonban a menet bekanyarodott a Colosseum és a Szent Kelemen-templom között húzódó keskeny sikátorba, a Szentatya megbotlott és összeesett. A döbbsent bémészködők szeme elé tárult, hogy János pápa valójában egy vajúdjó asszony. A „pápa” percekben belül megszülte csecsemőjét, az ájtatos tömeg pedig felbőszült csöcselékké változott. A dühöngő nézők megragadták a szerencsétlen nőt és újszülött gyermekét, a város kapuin túlra vonszolták őket, és halálra kövezték mindkettőjüket. Így hangzik az Európa-szerte már az 1200-as évek vége óta számtalanszor elbeszélte történet, amit széles körben elhittek századokon át.

A nőpápa, Johanna történetének hívői bizonyítékként említik a pápai menet drámai megtorpanásának helyén, a Colosseum és a Szent Kelemen-templom közti sikátorban található anya-gyermek szobrot. A későbbi körmenetek elkerülték ezt a helyet, éppen a szégyen miatt, amit Johanna hozott a pápaság intézményére. A sienai katedrálisban, a pápai mellszobrok között több mint kétszáz évig látható volt egy szobor ezzel a felirattal: „VIII. János pápa, egy nő Angliából”. A XVI. században VIII. Kelemen pápa rendeletére a szobor nevét „Zakariás pápára” változtatták.

A história talán legbizarrabb bizonyítéka azonban a lateráni Szent János-bazilikában látható Sella stercoraria, egy lyukas ülőkéjű furcsa márvány karosszék. A XI. század végétől a XVI. századig – állítólag – ezt a trónt használták a pápai beiktatási szertartásokon. Hivatalba lépése előtt minden újdonsült pápát megkértek, hogy úgy üljön a székre, hogy egy orvos megvizsgálhassa, és megállapíthassa a jelölt nemét.

Kérdések:

1. Mi jellemezte az emberek viszonyát a pápákhoz a középkorban?
2. Hogyan derült ki VIII. János pápáról, hogy nő?
3. Mi lett a történet vége?
4. Mivel bizonyítják a nőpápa létezését?
5. Mire használták a Sella stercoraria-t?

Fordítsa le az alábbi szöveget magyar nyelvre!

Цікаве про листівки

Листівка давно стала звичним атрибутом будь-якого свята. Ми даруємо листівки на день народження, на Різдво та Новий Рік, вітаємо своїх близьких і друзів за допомогою листівок з річницями та пам'ятними подіями.

Чи задумувалися ви, що цей простий клаптик картону має свою історію та традиції? Приміром, у США у далекому 1893 році листівки просто дарували один одному винятково як сувеніри.

Найперша вітальна листівка датується 15 сторіччям і зберігається у Британському музеї. Вона приурочена до Дня усіх закоханих. Дослідники сходяться на думці, що її автором був герцог Орлеанський, який начебто і надіслав цю листівку з *буцегарні своїй коханій.

У 19 сторіччі вітальні листівки набули величезного поширення. Їх приурочували і до Великодня, і до дня святого Патріка та Різдва.

Одного разу в 1840 році заможний англійський джентельмен, щоб поздоровити з Різдвом своїх друзів і знайомих, замовив у художника тисячу вітальних листівок з нескладним малюнком. Ці листівки були надіслані адресатам поштою у конверті. Листівки, які лишилися, джентельмен продав на вулиці по шилінгу за кожну. Цим джентльменом був Генрі Коул, перший директор Музею Вікторії та Альберта в Лондоні.

Раніше вітальна листівка була невеличким витвором мистецтва, а не просто тиражованим зображенням. Скажімо, для її виготовлення використовували пір'я, засушені квіти, гуму, оксамит, бісер, шовк та навіть волосся. Втім, давні традиції повертаються і сьогодні можна зустріти чималий асортимент листівок ручної роботи з масою декоративних елементів.

* Буцегарня – börtön

3. Íráskészség

Maximális pontszám: 20

Írja le gondolatait idegen nyelven az **egyik témáról** úgy, hogy **minden irányítási szempont**ra térjen ki!

(Az irányítási szempontok sorrendjét nem kell betartania.) Fontos, hogy **összefüggő szöveget** hozzon létre.

Levél esetén tartsa be annak **formai előírásait** (dátum, megszólítás, üdvözlő formula, aláírás)!

Terjedelem: **22-25 sor**

Kérjük, hogy a feladat megoldása során – a titkos adatkezelés érdekében – ne használja saját adatait!

I.

Egyik barátja/barátnője nemrég plasztikai műtéten esett át: megoperáltatta az orrát, mert túl nagyra találta. Azóta sokkal jobban érzi magát a bőrében, valósággal kivirult. Ön nem igazán érti a döntését, úgy véli, hogy egyáltalán nem lett volna szükség erre a beavatkozásra. Most levélben számoljon be az esetről egy ukrán ismerősének.

- a. Mesélje el az esetet.
- b. Idézz fel, hogy mivel indokolta az illető döntését.
- c. Mesélje el, hogyan fogadta környezete, amikor megjelent az új arcával.
- d. Mit szólna az Ön családja, baráti köre, ha megváltoztatná külsejét.
- e. Fejtse ki véleményét a manapság tapasztalható „szépségkultusról”.

Vagy:

II.

Ön egy internetes blogban érdekes hozzászólást olvasott az UFO kutatásról. A szerző bizonyos nézeteivel nem ért egyet. Írja meg véleményét az UFO-ról.

- a. Hisz Ön az UFO-k létezésében?
- b. Milyen érdekes történeteket tud felidézni az ufológia történetéből?
- c. Milyen szerepet játszik a jelenség a művészetben?
- d. Komoly tudománynak tartja az ufológiát?
- e. Mit tenne, ha találkozna egy UFO-val?

Olvassa el figyelmesen az alábbi szöveget, majd annak alapján válaszoljon **magyarul** a kérdésekre!

Іван Петрович Котляревський

Іван Петрович Котляревський – письменник, драматург, перший класик нової української літератури. – народився 9 вересня 1769 року в Полтаві в родині дрібного чиновника. У 1787 році Котляревським було «пожалувано» дворянське звання.

З 1780 року маленький Іванко навчався у Полтавській духовній семінарії. Особливо старанно й наполегливо осягав хлопець гуманітарні дисципліни: піїтику, риторику, філософію, латинську, грецьку, французьку, німецьку мови. Він з захопленням знайомиться з античною літературою, перекладає Горация, Овідія, Вергілія. Відкриває для себе творчість Ломоносова, Кантемира, Сумарокова.

Один із співучнів Котляревського згадував про поета, що той «мав пристрасть до віршування і вмів до будь-якого слова вправно добирати рими, дотепні і вдалі, за що товариші по семінарії прозвали його рифмачем».

У 1789 році, після смерті батька, двадцятирічний юнак на останньому році навчання залишає семінарію, іде служити чиновником у полтавських канцеляріях, а згодом вчителем у поміщицьких родин. «В цей період свого життя бував він на зібраннях та іграх народних і сам, переодягнений, брав участь у них, дуже уважно вслухався в народну розмову, записував пісні й слова, вивчав мову, характер, звичаї, обряди, вірування, перекази українців, наче готуючи себе до майбутньої праці...».

З 1796 по 1808 рік Котляревський перебуває на військовій службі. У 1808 році він в чині капітана виходить у відставку і пробує влаштуватися на цивільну службу в північній столиці, Петербурзі, але це йому не вдається. З 1810 року до кінця свого життя Іван Петрович Котляревський живе в Полтаві, працюючи наглядцем Будинку для виховання дітей бідних дворян. З 1827 року він стає попечителем «богоугодних закладів» Полтави.

У 1818 році Івана Котляревського призначають директором Полтавського театру. З метою збагачення репертуару він створює драми «Наталка Полтавка» і «Москаль-чарівник», які з успіхом було поставлено у 1819 році. Так, на полтавській сцені, з початків нової української драматургії зароджувався національний професійний театр.

Стараннями Котляревського було випущено з кріпацтва Михайла Щепкіна, який згодом з успіхом виступав у п'єсах свого покровителя. У 1835 році стан здоров'я поета погіршується, але він не пориває з культурним життям того часу. До нього постійно зверталися за підтримкою і порадою представники найширших верств населення, і кожному він намагався надати необхідну допомогу. Тому з величезним сумом і болем було зустрінuto звістку про його смерть 10 листопада 1838 року.

Творчість Івана Котляревського ознаменувала собою початок нової ери української літератури. Із порівняно невеликого за обсягом творчого доробку письменника починається потужний рух національного відродження. Поема «Енеїда», над якою Котляревський працював майже три десятиліття, стала епохальним за своєю громадською і художньою значущістю явищем у духовному житті українського народу, визначила змістовий напрям і форму нашому письменству.

Творча робота письменника над славнозвісною «Енеїдою» розпочинається з 1794 року. Протягом 1794–1796 років Іван Котляревський працює над першими трьома частинами поеми. Спочатку Котляревський не мав наміру публікувати поему, вона поширювалася серед читачів у рукописних копіях, але в 1798 році перші три частини твору видав у Петербурзі один із любителів українського слова, конотопський поміщик Максим Парпура. Згодом, у 1808 році, книговидавець Іван Глазунов повторив це видання. Ці публікації робилися без відома і згоди автора, тому вийшли зі значними огріхами, які не могли задовольнити автора.

У 1809 році поема з'являється друком у чотирьох частинах під назвою «Вергилиева Энеида, на малороссийский язык переложенная И. Котляревским». На титулі містилося авторське зауваження: «Вновь исправленная и дополненная противу прежних изданий».

У 1821 році поет закінчує писати поему, останню шосту частину «Енеїди», але побачити повне видання йому не судилося. Воно з'явилося лише у 1842 році, вже після смерті автора.

<http://www.parta.com.ua/ukr/stories/writers/22/>

Kérdések:

1. Hol és milyen családban született Ivan Kotljarevszkij? (2 pont)
2. Milyen jelentős esemény történt Kotljarevszkij családjában 1787-ben? (1 pont)
3. Milyen nyelveket tanult Kotljarevszkij a papneveldeben? (1 pont)
4. Kinek a műveit fordítja ukránra Kotljarevszkij már tanulmányai során? (1 pont)
5. Mit csinált Kotljarevszkij az apja halála után? (3 pont)
6. Hogyan nevezték társai Kotljarevszkijt? (1 pont)
7. Mi történt az íróval 1808-ban? (4 pont)
8. Hány évig írta Kotljarevszkij az „Éneász”-t? (1 pont)
9. Milyen tisztséget töltött be Ivan Kotljarevszkij a poltavai színházban? (1 pont)
10. Hogyan született meg az ukrán nemzeti színházi színjáték? (4 pont)
11. Mikor és milyen körülmények között látott napvilágot először az „Éneász”? (4 pont)
12. Miért adta ki maga Kotljarevszkij harmadszor 1809-ben az „Éneász”-t? (2 pont)

